

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO ZDRAVSTVA

NACRT

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O PREDMETIMA OPĆE
UPORABE, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, listopad 2018. godine

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O PREDMETIMA OPĆE UPORABE

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovog Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakonom o predmetima opće uporabe („Narodne novine“ broj 39/13 i 47/14) radi zaštite zdravlja ljudi, uređuje se pojam predmeta opće uporabe, uvjeti koje vezano za zdravstvenu ispravnost, odnosno sukladnost moraju ispunjavati predmeti opće uporabe, opći uvjeti za proizvodnju i stavljanje na tržište predmeta opće uporabe, sustav kontrole predmeta opće uporabe, sustavno laboratorijsko ispitivanje radi praćenja zdravstvene ispravnosti, odnosno sukladnosti predmeta opće uporabe, prava, dužnosti i ovlasti nadležnih tijela u vezi s predmetima opće uporabe proizvedenim u Republici Hrvatskoj ili uvezenim i stavljenim na tržište Republike Hrvatske.

Inspekcijski nadzor nad provedbom navedenog Zakona i provedbenih propisa donesenih na temelju navedenog Zakona provodi sanitarna inspekcija Ministarstva zdravstva.

Nacionalnim programom reformi za 2018. utvrđene su mjere za jačanje konkurentnosti gospodarstva i unaprjeđenje poslovnog okruženja (mjera 4.1. i 4.1.1.) te s njima u vezi mjera „Objedinjavanje gospodarskih inspekcija“, kao temelj za učinkovitije obavljanje inspekcijskih poslova, koji se sada obavljaju u središnjim tijelima državne uprave, u konkretnom slučaju inspekcijskih poslova koje obavlja sanitarna inspekcija Ministarstva zdravstva.

Obzirom da poslove inspekcijskih nadzora iz nadležnosti sanitarne inspekcije Ministarstva zdravstva od 1. siječnja 2019. godine preuzima Državni inspektorat, potrebno je izmijeniti odredbe Zakona o predmetima opće uporabe („Narodne novine“ broj 39/13 i 47/14).

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Prema odredbi članka 204. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, broj 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18) zakon se može donijeti po hitnom postupku, kada to zahtijevaju osobito opravdani razlozi, koji u prijedlogu moraju biti posebno obrazloženi.

Nacionalnim programom reformi 2018. utvrđena je reformska mjera objedinjavanja inspekcija u Državnom inspektoratu kao temelj za učinkovitije obavljanje inspekcijskih poslova, koji se sada obavljaju u središnjim tijelima državne uprave.

Sukladno članku 204. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, broj 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18.) predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku, u cilju izbjegavanja pojave pravnih praznina u postupanju inspekcijskih službi u sklopu Državnog inspektorata od 1. siječnja 2019. godine, u svrhu osiguravanja pravilnog, učinkovitog i djelotvornog funkcioniranja državne uprave u upravnim područjima koje je Državni inspektorat preuzeo od pojedinih središnjih tijela državne uprave, a što su osobito opravdani razlozi za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku.

V. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM

Uz prijedlog za donošenje ovoga Zakona dostavlja se Konačni prijedlog zakona o izmjenama Zakona o predmetima opće uporabe, s obrazloženjem.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O PREDMETIMA OPĆE UPORABE

Članak 1.

U Zakonu o predmetima opće uporabe („Narodne novine“ broj 39/13 i 47/14) u članku 14. stavak 2. mijenja se i glasi:

„ (2) Inspekcijski nadzor obavljaju sanitarni inspektori Državnog inspektorata.“

Članak 2.

Članak 20. mijenja se i glasi:

„(1) Državni inspektorat izrađuje i provodi program monitoringa predmeta opće uporabe.

(2) Program iz stavka 1. ovoga članka izrađuje se u suradnji sa zavodima za javno zdravstvo.“

Članak 3.

U članku 21. stavku 1. riječi: „Nadležni inspektor iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „Nadležni sanitarni inspektor iz članka 41. ovoga Zakona“.

U stavku 2. riječi: „Nadležni inspektor iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „Nadležni sanitarni inspektor iz članka 41. ovoga Zakona“.

Članak 4.

U članku 22. stavku 1. riječi: „nadležnog inspektora iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „nadležnog sanitarnog inspektora iz članka 41. ovoga Zakona“.

Članak 5.

U članku 23. stavku 1. riječi: „Nadležni inspektor iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „Nadležni sanitarni inspektori iz članka 41. ovoga Zakona“.

Članak 6.

U članku 24. stavku 3. riječi: „ministarstvo nadležno za zdravlje“ zamjenjuju se riječima: „Državni inspektorat“

U stavku 4. riječi: „nadležnog inspektora iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „nadležnog sanitarnog inspektora iz članka 41. ovoga Zakona“.

Članak 7.

U članku 28. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Inspekcijski nadzor iz stavka 1. ovoga članka obavlja granični sanitarni inspektor Državnog inspektorata.“.

Članak 8.

U članku 30. u stavku 1. riječi: „sanitarnom inspektoru koji obavlja inspekcijski nadzor na graničnom prijelazu“ zamjenjuju se riječima: „graničnom sanitarnom inspektoru Državnog inspektorata“.

Članak 9.

U članku 31. u stavku 1. riječi: „sanitarnog inspektora“ zamjenjuju se riječima: „graničnog sanitarnog inspektora Državnog inspektorata“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Suglasnost iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se sanitarnom inspektoru Državnog inspektorata nadležnom za obavljanje inspekcijskog nadzora u mjestu isporuke, odnosno skladištenja i pošiljka ostaje pod nadzorom sanitarnog inspektora Državnog inspektorata do dobivanja rezultata analiza.“

Članak 10.

U članku 35. u stavku 1. riječi: „nadležni inspektori iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „nadležni sanitarni inspektori Državnog inspektorata iz članka 41. ovoga Zakona“.

U stavku 4. riječi: „Nadležni inspektor iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „Nadležni sanitarni inspektor iz članka 41. ovoga Zakona“

Stavak 5. briše se.

Članak 11.

U članku 36. stavku 1. riječi: „Nadležni inspektori iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „Nadležni sanitarni inspektori Državnog inspektorata iz članka 41. ovoga Zakona“

U stavku 2. riječi: „Nadležni inspektori iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „Nadležni sanitarni inspektori Državnog inspektorata iz članka 41. ovoga Zakona“

Članak 12.

U članku 37. stavku 3. riječi: „Nadležni inspektori iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „Nadležni sanitarni inspektori Državnog inspektorata iz članka 41. ovoga Zakona“ .

Članak 13.

Članak 38. mijenja se i glasi:

„Ako se za zdravstveno neispravne, odnosno nesukladne predmete opće uporabe može pretpostaviti da se nalaze na tržištu Republike Hrvatske, središnji ured Državnog inspektorata je obavezan o tome obavijestiti područne urede i ispostave područnih ureda Državnog inspektorata i Europsku komisiju.

Članak 14.

Članak 39. mijenja se i glasi:

„Ako nadležni sanitarni inspektori Državnog inspektorata inspektori iz članka 41. ovoga Zakona prilikom obavljanja nadzora nad proizvodnjom i stavljanjem na tržište predmeta opće uporabe pronađu zdravstveno neispravne, odnosno nesukladne predmete za koje se pretpostavlja da bi se mogli nalaziti na tržištu Republike Hrvatske, obvezni su o tome odmah obavijestiti Europsku komisiju.

Članak 15.

Članak 41. mijenja se i glasi:

„(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona u obavljanju nadzora nad proizvodnjom i stavljanjem na tržište predmeta opće uporabe obavljaju nadležni sanitarni inspektori i granični sanitarni inspektori Državnog inspektorata.“

Članak 16.

U cijelom tekstu zakona riječi: „Ministarstvo nadležno za zdravlje“, „ministarstvo nadležno za zdravlje“ i „ministar nadležan za zdravlje“, u odgovarajućem padežu zamjenjuju se riječima: „Ministarstvo nadležno za zdravstvo“, „ministarstvo nadležno za zdravstvo“ i „ministar nadležan za zdravstvo“ u odgovarajućem padežu.

Članak 17.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 1. siječnja 2019. godine.

OBRAZLOŽENJE**Uz članke 1. do 15.**

Obzirom da poslove inspekcijskih nadzora iz nadležnosti sanitarne inspekcije Ministarstva zdravstva od 1. siječnja 2019. godine preuzima Državni inspektorat, nužne su odgovarajuće izmjene članka 14., 20., 21., 22., 23., 24., 28., 30., 31., 35., 36., 37., 38. i 39. Zakona.

Uz članak 16.

Izvršeno je usklađivanje naziva središnjeg tijela državne uprave nadležnog za zdravstvo, kao i naziva čelnika istog tijela.

Uz članak 17.

Ovim člankom određuje se dan stupanja na snagu ovoga Zakona

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU**Članak 14.**

(1) Inspekcijski nadzor obuhvaća kontrolu provođenja unutarnjeg nadzora, uvjeta proizvodnje, kao i kontrolu svih faza proizvodnog postupka, kontrolu gotovog proizvoda, uzimanje uzoraka za analizu te nadzor nad stavljanjem na tržište predmeta opće uporabe.

(2) Inspekcijski nadzor obavljaju sanitarni inspektori ministarstva nadležnog za zdravlje.

(3) U obavljanju inspekcijskog nadzora nad proizvodnjom i stavljanjem na tržište predmeta i materijala u neposrednom dodiru s hranom na odgovarajući način primjenjuju se odredbe Uredbe (EZ) br. 882/2004 Europskoga parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenom nadzoru koji se provodi radi verifikacije pridržavanja propisa o hrani i hrani za životinje te pravila o zdravlju i dobrobiti životinja.

Članak 20.

(1) Ministarstvo nadležno za zdravlje izrađuje i provodi program monitoringa predmeta opće uporabe.

(2) Program iz stavka 1. ovoga članka izrađuje se u suradnji sa zavodima za javno zdravstvo.

Članak 21.

(1) Nadležni inspektor iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona u obavljanju inspekcijskog nadzora, radi provjere zdravstvene ispravnosti, odnosno sukladnosti, ima pravo uzimati uzorke predmeta opće uporabe u proizvodnji i na tržištu, uključujući i sirovine u postupku proizvodnje te ih dati na ispitivanje u ovlaštenu laboratorij za potrebe inspekcijskih nadzora i službenih kontrola.

(2) Nadležni inspektor iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona ovlašten je u obavljanju inspekcijskog nadzora pregledati sve radne i pomoćne prostorije, prostore, dokumentaciju, propisane evidencije, odnosno zapise, opremu, predmete opće uporabe te predmete rada i poslovanja, koji su podvrgnuti inspekcijskom nadzoru te uzimati uzorke za analizu, uzimati izjave odgovornih radnika i iskaze svjedoka, a prema potrebi koristiti i usluge istaknutih stručnjaka i laboratorija iz članka 19. ovoga Zakona, kao i utvrđivati identitet osoba kada je to u interesu inspekcijskog nadzora.

Članak 22.

(1) Uzorci uzeti za analizu evidentiraju se zapisnički i plombiraju od strane nadležnog inspektora iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Subjekti u poslovanju s predmetima opće uporabe obvezni su nadležnim inspektorima dati besplatno na raspolaganje potrebne količine predmeta opće uporabe kao uzorke za laboratorijsko ispitivanje.

(3) Pravilnik o provođenju sustavnog praćenja zdravstvene ispravnosti, odnosno sukladnosti predmeta opće uporabe donosi ministar nadležan za zdravlje.

Članak 23.

(1) Nadležni inspektori iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona obvezni su uzorak predmeta opće uporabe uzet za analizu dostaviti u ovlašteni laboratorij za potrebe inspekcijskih nadzora i službenih kontrola.

(2) Ovlašteni laboratorij za potrebe inspekcijskih nadzora i službenih kontrola kojem je uzorak dostavljen, obvezan je obaviti analizu uzorka, a nakon završetka analize izraditi analitičko izvješće i dostaviti ga inspektoru koji je dostavio uzorak i ministarstvu nadležnom za zdravlje.

(3) Analitičko izvješće mora sadržavati podatke o uvozniku i proizvođaču, datum dostave uzorka, datum početka i završetka analize te rezultate analize, odnosno mišljenje je li uzorak ispravan/neispravan, odnosno sukladan/nesukladan, a ako je неисправan ili nesukladan, zbog čega je неисправan, odnosno nesukladan.

(4) Inspektor iz stavka 1. ovoga članka obvezan je o rezultatu analize obavijestiti subjekt u poslovanju s predmetima opće uporabe, od kojeg je uzorak uzet.

Članak 24.

(1) Troškove ispitivanja zdravstvene ispravnosti, odnosno sukladnosti predmeta opće uporabe snosi subjekt u poslovanju s predmetima opće uporabe koji ih proizvodi ili stavlja na tržište, ako su uzorci неисправni, odnosno nesukladni.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka sve troškove ispitivanja zdravstvene ispravnosti odnosno sukladnosti predmeta opće uporabe prilikom njihovog uvoza snosi subjekt u poslovanju s predmetima opće uporabe koji ih uvozi.

(3) Troškove sustavnog praćenja zdravstvene ispravnosti, odnosno sukladnosti predmeta opće uporabe iz članka 20. ovoga Zakona i ispitivanja zdravstvene ispravnosti, odnosno sukladnosti predmeta opće uporabe iz članka 21. ovoga Zakona ako su uzorci predmeta opće uporabe ispravni snosi ministarstvo nadležno za zdravlje.

(4) Troškovi ispitivanja mikrobiološke čistoće predmeta opće uporabe iz članka 18. stavka 2. ovoga Zakona, provedene na zahtjev nadležnog inspektora iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona, podmiruju se na isti način kao i troškovi iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

Članak 28.

(1) Inspekcijski nadzor nad predmetima opće uporabe koji se uvoze iz trećih država radi stavljanja na tržište Europske unije, obavlja se na graničnom prijelazu i drugim mjestima koje uredbom utvrdi Vlada Republike Hrvatske.

(2) Inspekcijski nadzor iz stavka 1. ovoga članka obavlja sanitarni inspektor na graničnom prijelazu.

Članak 30.

(1) Subjekt u poslovanju s predmetima opće uporabe koji obavlja djelatnost uvoza predmeta opće uporabe iz treće države obvezan je, prije carinjenja, u mjestu u kojem se obavlja inspekcijski nadzor, odnosno u drugom mjestu carinjenja, podnijeti sanitarnom inspektoru koji obavlja inspekcijski nadzor na graničnom prijelazu zahtjev za pregled pošiljke koju uvozi radi utvrđivanja zdravstvene ispravnosti, odnosno sukladnosti.

(2) Carinska tijela ne mogu obaviti carinjenje dok od inspektora iz stavka 1. ovoga članka ne dobiju rješenje da pošiljka, u vezi sa zdravstvenom ispravnosti, odnosno sukladnosti, odgovara propisanim uvjetima za takve predmete opće uporabe.

(3) Carinska tijela obvezna su, u okviru svojih prava i dužnosti, omogućiti inspektoru iz stavka 1. ovoga članka uvid u dokumentaciju i nesmetano obavljanje inspekcijskog nadzora nad zdravstvenom ispravnosti, odnosno sukladnošću pošiljaka, koje se nalaze pod carinskim nadzorom i pružiti pomoć u provođenju naređenih mjera.

Članak 31.

(1) Iznimno od članka 30. ovoga Zakona, carinska tijela mogu na zahtjev uvoznika iz treće države, na temelju suglasnosti sanitarnog inspektora, na granici ocariniti pošiljku i bez dokaza o njezinoj zdravstvenoj ispravnosti, odnosno sukladnosti ako je pošiljka podvrgnuta inspekcijskom nadzoru.

(2) Suglasnost iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se inspektoru nadležnom za obavljanje inspekcijskog nadzora u mjestu isporuke, odnosno skladištenja. Pošiljka ostaje pod nadzorom nadležnog inspektora iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona do dobivanja rezultata analiza.

(3) Suglasnost iz stavka 1. ovoga članka sadrži i podatke o mjestu i uvjetima skladištenja, načinu prijevoza i obvezama skladištara i uvoznika iz treće države te druge uvjete važne za očuvanje zdravstvene ispravnosti, odnosno sukladnosti pošiljke.

(4) Uvoznik iz treće države ne smije stavljati na tržište ni prerađivati pošiljku iz stavka 1. ovoga članka do donošenja rješenja kojim se utvrđuje da je pošiljka zdravstveno ispravna, odnosno sukladna.

(5) Ako se laboratorijskim ispitivanjima utvrdi da pošiljka iz stavka 1. ovoga članka, u vezi zdravstvene ispravnosti, odnosno sukladnosti, ne ispunjava propisane uvjete, uvoznik će o svojem trošku postupiti u skladu s rješenjem donesenim na temelju ovlasti iz članka 35. ovoga Zakona.

Članak 35.

(1) U obavljanju inspekcijskog nadzora nad proizvodnjom i stavljanjem na tržište predmeta opće uporabe, a radi osiguranja zdravstvene ispravnosti, odnosno sukladnosti predmeta opće uporabe, nadležni inspektori iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona imaju pravo i dužnost poduzimati sljedeće mjere:

1. privremeno zabraniti proizvodnju i stavljanje na tržište te uporabu predmeta opće uporabe za koje se posumnja da nisu zdravstveno ispravni, odnosno da nisu sukladni, dok se laboratorijskim ispitivanjima ne utvrdi njihova zdravstvena ispravnost, odnosno sukladnost,
2. zabraniti proizvodnju, stavljanje na tržište i uporabu zdravstveno neispravnih, odnosno nesukladnih predmeta opće uporabe,
3. narediti uništenje zdravstveno neispravnih, odnosno nesukladnih predmeta opće uporabe,
4. narediti povlačenje s tržišta zdravstveno neispravnih, odnosno nesukladnih predmeta opće uporabe,
5. narediti povrat zdravstveno neispravnog, odnosno nesukladnog predmeta opće uporabe proizvođaču u slučajevima kada to ne predstavlja ugrožavanje javnozdravstvenog interesa,
6. narediti subjektu u poslovanju s predmetima opće uporabe da obavijesti potrošače o povlačenju zdravstveno neispravnih, odnosno nesukladnih predmeta opće uporabe,
7. zabraniti uvoz zdravstveno neispravnih, odnosno nesukladnih predmeta opće uporabe te narediti njihovo vraćanje pošiljatelju ili uništenje ako se pošiljka ne može vratiti pošiljatelju,
8. narediti otklanjanje nedostataka u proizvodnji i u postupku stavljanja na tržište predmeta opće uporabe te odrediti rok za njihovo otklanjanje,
9. privremeno zabraniti proizvodnju i stavljanje na tržište predmeta opće uporabe u slučaju neispunjavanja propisanih uvjeta, dok se isti ne ispune.

(2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka naređuju se rješenjem donesenim u upravnom postupku.

(3) Žalba protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka ne odgađa njegovo izvršenje.

(4) Nadležni inspektor iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona naredit će mjeru iz stavka 1. točke 3. ovoga članka samo u krajnjem slučaju kada druge mjere nisu dovoljne za osiguranje zaštite zdravlja ljudi.

(5) U provedbi inspekcijskog nadzora iz članka 41. stavka 2. ovoga Zakona gospodarski inspektor će rješenjem nadziranoj pravnoj ili fizičkoj osobi zabraniti prodaju proizvoda bez propisno istaknute obavijesti o proizvodu, odnosno zabraniti prodaju proizvoda koji ne odgovaraju propisanoj kakvoći.

Članak 36.

(1) Nadležni inspektori iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona prilikom obavljanja nadzora nad proizvodnjom i stavljanjem na tržište predmeta opće uporabe imaju pravo i dužnost mjere iz članka 35. ovoga Zakona izreći usmeno u slučaju:

1. kada opasnost ili osnovana sumnja na opasnost za zdravlje ili život ljudi zahtijeva da se određena mjera poduzme odmah, bez odgađanja i

2. kada postoji opasnost ili osnovana sumnja na opasnost od prikrivanja, zamjene ili uništenja predmeta opće uporabe, stvari ili dokaza ako se mjera osiguranja ne poduzme odmah.

(2) Nadležni inspektori iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona, na zahtjev stranke, izdat će pisani otporak usmenog rješenja u roku od osam dana. Usmeno rješenje mora se unijeti u zapisnik o izvršenom nadzoru.

Članak 37.

(1) Subjektu u poslovanju s predmetima opće uporabe od kojeg se uzima uzorak za laboratorijska ispitivanja, zbog sumnje u njegovu zdravstvenu ispravnost, odnosno sukladnost, izreći će se mjera zabrane stavljanja na tržište tih predmeta, te svako raspolaganje tim predmetom za ljudsku uporabu do okončanja laboratorijskih ispitivanja.

(2) Mjera iz stavka 1. ovoga članka izriče se usmenim rješenjem, ako su ispunjeni uvjeti iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona. Na usmeno rješenje primjenjuju se odredbe članka 35. ovoga Zakona.

(3) Nadležni inspektori iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona rješenjem o izvršenju odredit će izvršenje na način da se zdravstveno neispravi, odnosno nesukladni predmeti pod njegovim nadzorom na neškodljiv način unište:

1. ako od predmeta prijeti neposredna opasnost za zdravlje ljudi,

2. ako vlasnik predmeta opće uporabe ne dostavi, u roku koji mu inspektor odredi, prijedlog za preradu u druge svrhe i

3. ako ne preradi predmet opće uporabe u roku koji mu odredi inspektor.

(4) Troškove u vezi s uništavanjem i preradom predmeta opće uporabe u druge svrhe snosi subjekt u poslovanju s predmetima opće uporabe koji je zdravstveno neispravan, odnosno nesukladan predmet opće uporabe stavio na tržište.

(5) Zdravstveno neispravi, odnosno nesukladni predmet opće uporabe uništava se na neškodljiv način sukladno posebnim propisima koji uređuju zaštitu okoliša i gospodarenje otpadom.

Članak 38.

Ako se za zdravstveno neispravne, odnosno nesukladne predmete opće uporabe može pretpostaviti da se nalaze na tržištu Republike Hrvatske, ministarstvo nadležno za zdravlje je obvezno o tome obavijestiti nadležne inspektore i Europsku komisiju.

Članak 39.

Ako nadležni inspektori iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona prilikom obavljanja nadzora nad proizvodnjom i stavljanjem na tržište predmeta opće uporabe pronađu zdravstveno neispravne, odnosno nesukladne predmete za koje se pretpostavlja da bi se mogli nalaziti na tržištu Republike Hrvatske, obvezni su o tome odmah obavijestiti ministarstvo nadležno za zdravlje koje o tome odmah obavještava ministarstvo nadležno za gospodarstvo, odnosno Europsku komisiju.

Članak 41.

(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona u obavljanju nadzora nad proizvodnjom i stavljanjem na tržište predmeta opće uporabe obavljaju nadležni sanitarni inspektori i sanitarni inspektori koji obavljaju inspekcijske poslove na graničnom prijelazu.